

Autor: Patrick J. Buchanan

Americký publicista Patrick Buchanan se ve svém zamyšlení pozastavuje nad nedávným děním v americko-iráckých vztazích s Íránem. Podaří se neokonzervativcům prosadit další válku? Mnohé indicie tomu nasvědčují. George Bush nemá co ztratit – v lednu příštího roku mu končí druhé prezidentské období a již nemůže být zvolen, nemusí se tedy bát, že mu rozpoutání další války na samém sklonku prezidentského období naruší již tak chatrnou popularitu a ubere hlasy.

Íránský režim, přes propagandu v mnoha světových médiích, objektivně nemá na válce zájem – nic by nezískal a nemá co získat. Přesto lze z projevů předních amerických představitelů ohledně Iráku vysledovat v poslední době až příliš optimistické prognózy spojené s úvahami o tom, že hlavní nebezpečí pro americké vojáky dnes sídlí jinde. Schyluje se opravdu k ještě hlubší destabilizaci předního východu? (red.)

Od té doby, co irácký prezident Nouri al-Maliki nařídil ofenzivu v Basře proti Mahdího armádě, generál David Petraeus nevyločil možné americké vzdušné útoky proti Íránu a rozšíření války na Předním východě.

Írán, jak Petraeus poznamenal před senátním výborem pro armádu, tajně podporuje násilí páchané na našich a spojeneckých vojácích prostřednictvím speciálních bojových skupin. Tyto zvláštní skupiny jsou financovány, trénovány, vyzbrojovány a řízeny ze strany íránských revolučních gard a za pomoci libanonského Hizballáh. Měly to být právě tyto organizace, které v minulosti odpalovaly íránské rakety a minometné střely na sídlo irácké vlády, čímž způsobily obrovské civilní ztráty a vyvolaly hrůzu v celém hlavním městě.

Je si toho íránská vláda vědoma – a stojí za tím?

„Prezident Ahmadínežád a další íránští vůdci slíbili ukončit jejich podporu speciálním silám“ řekl Petraeus, ale „ohavná a hanebná činnost „Quds force“ (zvláštní součást Íránských revolučních gard, která má na starosti šíření islámských revolučních idejí) stále pokračuje“, hovořil dále vrchní velitel před senátním výborem.

Senátor Joe Lieberman vznesl dotaz, jak je to s Íránci, kteří zabíjejí Američany:

„Je skutečně pravdou, že Íránem kryté skupiny zvláštního určení jsou schopné zavraždit stovky amerických vojáků a tisíce iráckých vojáků a civilistů?

„To jistě je....je to tak správně“, zněla Petraeusova odpověď.

Následující den Petraeus oslovil senátní výbor a oznámil, že „Íránské speciální skupiny představují nekontrolovatelnou a dlouhodobou hrozbu demokratickému Iráku a stabilitě celé země.“

Přeloženo do srozumitelné řeči: Spojené státy nyní bojují o budoucnost Iráku s íránskými

jednotkami.

George Bush teď musí zvážit otázku, která logicky vyvstává: pokud skutečně jednotky podporované Íránem a Hizballáhem jsou v obou případech organizovány, vyzbrojovány Íránem a cvičeny pro to, aby vraždily Američany a jejich rakety spolu s minomety zabíjely naše diplomaty, a pokud tedy v současnosti představují hrozbu číslo 1 svobodnému Iráku, jak je možné, že Bush selhal v otázce neutralizace základen tohoto teroru a agrese? To je důvod, proč bychom neměli být nikterak překvapeni, pokud se prezident Bush objeví před televizními kamerami a prohlásí:

„Vrchní velitel našich vojsk v Iráku, David Petraeus, mi oznámil, že Írán, pomocí jednotek a výzbroje prezidenta Ahmadínežáda představuje v tuto chvíli hlavní útočiště dvou teroristických organizací – Hizballáh a „Qud Force“ Íránských revolučních gard – které řídí teroristické útoky proti americkým a koaličním jednotkám, navzdory několika protestům, které vyzývaly Írán, aby s vyzbrojováním a výcvikem „Quds“ přestal.“

„Nařídil jsem proto americkým leteckým a námořním silám, aby zahájily útoky proti těmto základnám teroru. Naše útoky budou pokračovat do chvíle, kdy íránské útoky ustanou.“

Jelikož Demokratický Kongres selhal ve snaze zastavit Bushovu válku, má Bush nyní prakticky volnou cestu k tomu, dělat si v podstatě co bude chtít. Zbývá mu poslední přibližně půlrok prezidentského období a na jaře příštího roku mu již nehrozí nezvolení.“

Na počátku roku 2007 zamítla Nany Pelosi rezoluci, jejíž vejití v platnost by zpochybnilo Bushovo rozhodnutí vtrhnout do Iráku bez souhlasu Kongresu. V září potom obě komory přijaly Kyl-Liebermanovu rezoluci, která zařadila Íránské revoluční gardy na seznam teroristických organizací.

V Kongresu tak Bush prakticky získal neomezený bílko šek pro válku v Íránu. A vše nasvědčuje tomu, že brzy hodlá inkasovat. Všimněme si navíc, že Izrael začal s ostrou diplomatickou rétorikou a připravuje své obyvatele na raketové útoky raketami horšími, než kterými v nedávné době terorizoval Hizballáh izraelská města.

Admirál Viliam „Fox“ Fallon, hlavní velitel „centrálního velení“ amerického námořnictva, který stál v opozici války s Íránem, byl nedávno propuštěn. Odhady navíc hovoří o tom, že ozbrojené složky hnutí Hamás a Hizballáh značně navýšily arzenály svých raket Kassám a Kaťuša.

Viceprezident Cheney odložil nedávno plánované návštěvy hlavních měst některých arabských států.

A koneckonců prezident Ahmadínežád nedávno opět zaplnil titulky mezinárodních deníků, když prohlásil, že Írán v blízké budoucnosti instaluje na 6000 vylepšených centrifug pro urychlení procesu získání obohaceného uranu.

Toto je poslední Bushova šance kdy zakročit a, pokud Írán odpoví, jak zefektivnit tuto nukleární kastraci. Nebo snad Bush a Cheney chtějí ztratit poslední šanci, jak zničit íránská nukleární zařízení a nechat vyprchat umocněný účinek možného zvolení Johna McCaina v příštím roce? GOP by navíc takto mohla vrazit klín mezi Obamu a Hillary.

A vskutku, senátorka Clintonová, která sice hlasovala pro deklaraci, která prohlašovala Revoluční gardy na teroristickou organizaci, by v budoucnu pravděpodobně tvrdě napadala Bushe za jeho případné nařízení leteckých útoků proti pozicím Revolučních gard, i pokud by Petraeus dokázal doložit, že právě ony stojí za vraždami amerických vojáků.

Íránci však také mohou vycítit, co se chystá. Teheránu by velice strategicky pomohlo porušení míru ze strany Maliki-Sadr armády v Basře a on sám by se pak mohl teoreticky pokusit o to být tím, kdo by se zde pokusil o zprostředkování nového příměří.

Za situace, kdy má souseda v americkém spojenci, který Íránu odmítl dělat lokaje, Írán by případnou válkou nic nezískal. Koneckonců byl to íránský režim, kdo v poslední době na amerických invazích spíše vydělal – spojenci zlikvidovali íránské nepřátele v podobě Talibanu, zdecimovali Al-Kajdu a zničili jeho úhlavní sunnitské nepřátele, Saddáma Hussajna a Baasisty.

Ne, není to Írán, kdo chce válku se Spojenými státy. Naopak to jsou Spojené státy, které mají důvody k tomu, chtít krátkou, ale ráznou válku s Íránem

Zdroj: osobní stránky autora.